

РЕШЕНИЕ

№ 1075

гр. П., 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Мария Кузева
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20215220103928 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 74, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КТ – обявяване недействителността на трудов договор по инициатива на контролен орган.

В исковата си молба ищецът Национален осигурителен институт твърди, че сключеният между ответниците П. И. М. и „ГРГ Експорт“ ЕООД трудов договор е недействителен поради противоречие със закона и заобикаляне на закона. Излага съображения, че в резултат от извършени проверки от различни административни органи (ТП на НОИ – П., ТД на НАП – Пловдив, Дирекция „Инспекция по труда“ – П.) било установено, че „ГРГ Експорт“ ЕООД неколкратно е сменял адреса си на управление, като на адреса на управление в гр. Б. е непознат и там се намира обект на друго търговско дружество; управителят и едноличен собственик на капитала Д.П. Б. притежава или управлява около 36 търговски дружества; същият не е съдействал на административния орган за извършване на проверка, като не е представил изисканите му документи и не е осигурил явяването на лицата, наети по трудови правоотношения; от дружеството не е подадена ГДД по ЗКПО за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Поради това счита, че за периода от 31.08.2016 г. до 30.09.2020 г. дружеството не е извършвало дейност по смисъла на ТЗ, която да поражда необходимост от назначаване на лица по трудови правоотношения, както и че за същите не е изпълнен съставът на чл. 10 от КСО във връзка с § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и те не попадат в кръга на осигурените лица, които имат право да ползват осигурителни права. Прави извод, че сключването на трудовия договор между ответниците е единствено

с цел ползване на осигурителни права (краткосрочни и дългосрочни), поради което противоречи на закона и го заобикаля. Претендира се присъждане на разноските по делото. Ангажира писмени и гласни доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът „ГРГ Експорт” ЕООД чрез пълномощника си адвокат П.-Г. намира исковата молба за допустима, но изцяло неоснователна. Оспорва твърденията, изложени в исковата молба. Твърди, че търговското дружество е регистрирано по реда на ЗДДС и притежава фискално устройство, което е регистрирано в приходната администрация. Твърди, че от началото на 2020 г. дружество извършва стопанска дейност – бране/добив и продажба на сурова/прясна дивораствяща гъба, бял и черен трюфел и горски плодове на територията на ТП ДГС П. в районите около селата Ц., П., Б., Д. и местността Добра вода, за което разполага с необходимите разрешителни от МЗХГ. Твърди, че притежава необходимите трудови, материални, финансови и интелектуални ресурси за извършване на дейността. За целта през 2020 г. били назначени 85 работници на трудови договори основно като общи работници, петима служители с висше образование, които организирали дейността, двама от които мениджъри, трима професионални шофьори, кантарджия и осем работници, които имали необходимата квалификация за работа и боравене с дивораствящи гъби и били преминали успешно курс в асоциацията на преработвателите на дивораствящи гъби и горски плодове в Република България. Твърди, че добивът на дивораствящи гъби започнал през месец април 2020 г., като първата продукция била продадена през месец май 2020 г. Твърди, че с договор за наем от 20.04.2020 г. дружеството наело складова база и офис в землището на с. М.К., местност К., където домували МПС-та, съхранявал се празният амбалаж и инвентар и се изкупували сухи/пресни гъби и горски плодове. Твърди, че дружеството наело 10 броя МПС, от които три специализирани буса и един камион за превоз на гъбите и горските плодове и шест леки автомобили за превоз на работниците и служителите, като закупило собствен строителен фургон. Твърди, че за търсенето на дивораствяща гъба – трюфели, дружеството използвало седем специално обучени кучета, от които три собствени и четири под наем. Твърди, че на 29.04.2021 г. дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2020 г., като оспорва твърдението на ищеца, че същата се публикува в ТРРЮЛНЦ. Отрича управителят на дружеството да е възпрепятствал извършването на проверка, като не е представил каквито и да е било документи. Твърди, че такива са били представени, което се установявало от констативен протокол от 06.11.2020 г., приложен към исковата молба. С оглед изложеното твърди, че през 2020 г. дружеството е извършвало търговска дейност по смисъла на ТЗ, която предвид обема и характера ѝ предполага наем на лица по трудов договор, т.е. трудова дейност реално е била извършвана от работниците и те са подлежали на осигуряване, а дружеството в качеството си на работодател е начислявало и изплащало трудови възнаграждения на работниците и служителите. Предвид съдържащото се в закона определение за осигурено

лице счита, че за действителността на трудовото правоотношение е достатъчно наличието на валидно годно основание за пораждаване на правоотношението и готовността на работника или служителя да престира работната си сила срещу заплащане, които предпоставки в случая били налице. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноските по делото. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответницата П. И. М. не е подала отговор на исковата молба. В съдебно заседание, представлявана от пълномощника си адвокат П., оспорва исковата молба и моли за отхвърляне на иска. Ангажира доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Между страните не е спорно, а и се установява от писмените доказателства, представени по делото и в оригинал, че между ответниците „ГРГ Експорт“ ЕООД и П. И. М. е сключен трудов договор № 82 от 23.05.2020 г. за изпълнение на длъжността „общ работник“ с място на работа: „бране на диворастващи растения и гъби на територията на ДГС П.“ и уговорено месечно трудово възнаграждение в размера на 1 000 лв. Ответницата М. е постъпил на работа на 23.05.2020 г. и на същата дата ѝ е връчена длъжностна характеристика. Трудовото правоотношение с ответника „ГРГ Експорт“ ЕООД е прекратено със Заповед № 47/31.01.2021 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ. В трудовата книжка на ответницата на стр. 18-19 се съдържа запис за начало на трудово правоотношение с „ГРГ Експорт“ ЕООД на 23.05.2020 г., трудово възнаграждение в размер на 1 000 лв. и дата на прекратяване на трудовото правоотношение 31.01.2021 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ.

На 09.02.2021 г. ответницата М. е подала до Дирекция „Бюро по труда“ П. заявление с вх. № 366/09.02.2021 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица поради прекратяване на трудовото правоотношение с „ГРГ Експорт“ ЕООД, считано от 31.01.2021 г.

Със Заповед № ЗР-5-12-00799252/18.08.2020 г. на ръководителя на ТП на НОИ П. е възложена проверка по разходите на ДОО на „ГРГ Експорт“ ЕООД.

В хода на проверката с писмо с изх. № Ц9101-12-287/24.08.2020 г. е изискана информация от ТД на НАП – Пловдив, офис П. за подадени от „ГРГ Експорт“ ЕООД ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. и 2019 г.; регистрирани фискални устройства и регистриран оборот за 2019 г. и 2020 г.; регистрирани обекти на работодателя, на какъв адрес и с какъв предмет на дейност; начин на подаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, в т.ч. на чие име е регистриран КЕП; извършвани проверки от НАП и направените констатации.

В отговор е получено писмо с изх. № 20-12-70#2/15.09.2020 г. от компетентната ТД на НАП – Б., съгласно което няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2018 г. и 2019 г.; има данни за регистриран

електронен касов апарат с фискална памет; има данни за регистрирани обекти; данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път и са подписани с КЕП от Г.Р.Г. и Д.П. Б.; извършени са насрещни проверки на „ГРГ Експорт“ ЕООД, приключени с протоколи.

С писмо с изх. № Ц9101-12-288/24.08.2020 г. е изискана информация от Дирекция „Инспекция по труда“ – П. за извършени проверки относно престирането на труд от наетите в „ГРГ Експорт“ ЕООД лица.

Съгласно постъпилия отговор с изх. № 20064796/21.08.2020 г. от Дирекция „Инспекция по труда“ – П. не е извършвана проверка на дружеството по спазване на трудовото законодателство и на ЗЗБУТ.

С писмо с изх. № Ц1056-12-117#1/20.08.2020 г. от „ГРГ Експорт“ ЕООД са изискани писмени документи, както следва: разчетно-платежни ведомости за периода от 31.08.2016 г. до 31.07.2020 г.; присъствена форма 76, трудови досиета на наетите лица; печат на фирмата, лична карта и пълномощно за упълномощеното лице.

На 21.09.2020 г. е подадена декларация от управителя на дружеството, според която седалището на дружеството е в гр. Б. и всички изискани документи се намират на друг адрес в гр. Б., поради което моли всички проверки да се извършват от органите в гр. Б..

При извършена на 23.07.2020 г. проверка на адреса на управление на „ГРГ Експорт“ ЕООД в гр. Б., ул. „*****“, обективирана в протокол № ПТ-5-02-00789898/23.07.2020 г., е установено, че на адреса се намира магазин за сервизни части за автомобили, стопанисван от „Булсервиз БГ“ ЕООД. Дружеството „ГРГ Експорт“ ЕООД и управителя му Д.П. Б. не са познати на адреса.

Проверката по разходите на държавното общественото осигуряване е приключила с Констативен протокол № КП-5-12-00837122/06.11.2020 г., в който е прието, че дружеството „ГРГ Експорт“ ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на ТЗ за периода от 31.08.2016 г. до 30.09.2020 г., която да поражда необходимост от назначаване на лица по трудови правоотношения, както и че за същите не изпълнен съставът на чл. 10 и § 1, т. 3 от КСО и те не влизат в кръга на осигурените лица, за да ползват осигурителни права.

Със Задължителни предписания № ЗД-1-12-00837193/06.11.2020 г. осигурителят „ГРГ Експорт“ ЕООД е задължен в срок от 10 работни дни от получаването да заличи данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО с декларация образец 1 за 93 поименно изброени лица, сред които П. И. М., ЕГН ***** за периода от 23.05.2020 г. до 30.09.2020 г.

Задължителните предписания не са изпълнени съгласно писмо от ТД на НАП Б. с вх. № Ц9101-12-432/07.12.2020 г.

По сигнал на ТП на НОИ Б. е образувана преписка № 14488/2021 г. по описа на Районна прокуратура – Б. за евентуално извършено престъпление по

чл. 212 от НК, чл. 311 от НК или други, въз основа на която на 17.06.2021 г. е образувано досъдебно производство № 2002/2021 г. по описа на Окръжна прокуратура – П. срещу управителя на „ГРГ Експорт“ ЕООД за извършено престъпление по чл. 256, ал. 1 от НК.

„ГРГ Експорт“ ЕООД разполага с обект за изкупуване на диворастващи гъби в с. М.К., общ. П., местност К., за което от ОДБХ П. е издадено Удостоверение № 75/05.06.2020 г. Обектът се ползва от „ГРГ Експорт“ ЕООД по силата на договор за наем, сключен на 20.04.2020 г. с наемодателя Д.Х.Л..

Дружеството ползва под наем товарен автомобил – бус, марка М., рег. № ****, товарен автомобил хладилен специален – бус, марка М., рег. № ****, товарен автомобил хладилен специален – бус, марка М., рег. № ****, товарен автомобил изолиран, марка М., рег. № ****, лек автомобил С., рег. № ****, лек автомобил А., рег. № ****, лек автомобил К.Ш., рег. № **** и товарен автомобил Т.В., рег. № ****, на основание договор за наем от 25.04.2022 г., сключен с наемодателя „Ивиндъстри“ ЕООД, както и лек автомобил М. А 170 ЦДИ, рег. № ****, лек автомобил Ф.П., рег. № ****, лек автомобил П., рег. № ****, които ползва на основание договор за наем, сключен на 23.04.2020 г. с наемодателя „Парк Трейд“ ЕООД.

Дружеството притежава строителен фургон, колесен, с две оси, две помещения, закупен с договор за продажба, сключен на 03.05.2020 г. с продавача И.К.Г..

Дружеството притежава три кучета, едно от които порода Кокер Шпаньол и две от породата Бретон Шпаньол – специално обучени за търсене на диворастващи гъби – трюфели, закупени с договор за продажба, сключен на 15.04.2020 г. с продавача Г.И.Г., и ползва под наем четири кучета, също специално обучени за търсене на диворастващи гъби – трюфели, както следва: две кучета порода Смесена, едно куче порода Джак Ръсел и едно куче порода Немска овчарка.

„ГРГ Експорт“ ЕООД разполага с Позволително за ползване на недървесни горски продукти Серия ЮЦДП № 00308, издадено на 22.04.2020 г., с което му е разрешено да добива през 2020 календарна година гъби от горските територии, предоставени за управление на ЮЦДП ТП ДГС П., както и превозен билет серия А № 01919, издаден на 22.04.2020 г., за транспортиране до края на календарната година на територията на цялата страна на диворастващи гъби, добити от държавни горски територии, собственост на ДГС П..

През 2021 г. на „ГРГ Експорт“ ЕООД не са издавани позволителни за ползване на недървесни горски продукти съгласно писмо от ДГС П. с вх. № 5466/14.03.2022 г.

През периода от 28.04.2020 г. до 29.05.2020 г. на лицата Д.П. Б., Г.Д.И., К.Ф.П., И.К.Г., М.П.П., Ф.Я.А., И.Г.Л., Й.К.Д., А.Д.К., Г.С.Д. В.А.Д. и Б.О.М. са издадени удостоверения за успешно преминат инструктаж за изкупуване и боравене с диворастващи гъби на територията на Република България от

Асоциацията на преработвателите на диворастящи гъби и плодове в България.

За данъчната 2020 г. дружеството „ГРГ Експорт“ ЕООД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 1300И0245937/29.04.2021 г. с декларирани общо приходи, в т.ч. нетни приходи от продажби в размер на 11 492 252.15 лв., общо разходи 4 781 873.67 лв., данъчна печалба в размер на 6 710 378.48 лв. и данък за довносяне в размер на 671 037.85 лв.

С Решение № 55 от 31.01.2022 г. по адм.д. № 971/2021 г. по описа на Административен съд – П., за което няма данни за влизане в сила, Решение № 10 от 11.01.2022 г. на директора на Дирекция ОДОП Пловдив, Решение № 667 от 29.12.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП Пловдив, Решение № 660 от 23.12.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП Пловдив, Решение № 621 от 02.12.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП Пловдив и Решение № 316 от 09.06.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП Пловдив са отменени изцяло или частично ревизионни актове, съставени съответно на „Део 89“ ЕООД, „Гурме Фууд“ ЕООД, „Гъбиланд“ ЕООД и „Ниагара-Фунги-Илия Илиев“ ЕООД. Ревизионните актове са издадени за установяване на задълженията на ревизираните лица по ЗДДС и ППЗДДС по доставки на пресни гъби, извършени от „ГРГ Експорт“ ЕООД.

Съгласно писмо с вх. № 11858/08.07.2022 г. от ДГС П. в района на ТП ДГС П. могат да се добиват средногодишно по 15 тона билки, по 10 тона горски плодове (орехи, лешници, трънки, шипки и малини) и по 10 тона диворастящи гъби. Тези количества имат характер на прогноза, тъй като добивът зависи от плодоносенето, годишните промени в климатичните условия, особеностите на климатичната среда, антропогенните фактори и други.

Съгласно приетото по делото основно и допълнително заключение на съдебно-икономическата експертиза ответникът „ГРГ Експорт“ ЕООД е издал фактури за продадени диворастящи гъби и билки, подробно описани по номера, дати, контрагенти и видове гъби и билки. Всички издадени фактури са включени в дневниците за продажби по ЗДДС на „ГРГ Експорт“ ЕООД. Купувачи на продадената продукция по издадените фактури са дружествата: „Тренд Биоекспорт“ ЕООД, „Део 89“ ЕООД, „Ниагара-Фунги-Илия Илиев“ ЕООД, „Био-МБ 2012“ ЕООД, „ВЕР ФРГ“ ЕООД, „Биотрейд експорт“ ЕООД, „Гурме Фууд“ ЕООД, „Геоплант БП“ ЕООД, „ВИП Фунги“ ЕООД, „Алвита“ ЕООД, „ВИГ-02“ ЕООД и „Гъбиланд“ ЕООД. Във ведомостите за работни заплати за периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. на „ГРГ Експорт“ ЕООД са начислявани работни заплати, както следва: за месец май 2020 г. – 75 работника или служителя, ФРЗ – 47 583.33 лв., за месец юни 2020 г. – 81 работника или служителя, ФРЗ – 85 822.74 лв., за месец юли 2020 г. – 81 работника или служителя, ФРЗ – 89 617.41 лв., за месец август 2020 г. – 85 работника или служителя, ФРЗ – 112 866.67 лв., за месец септември 2020 г. – 83 работника или служителя, ФРЗ – 112 100 лв., за месец октомври 2020 г. – 80 работника или служителя, ФРЗ – 108 246.35 лв., за месец ноември 2020 г. –

79 работника или служителя, ФРЗ – 105 038.12 лв., за месец декември 2020 г. – 80 работника или служителя, ФРЗ – 93 896 лв. Средният брой работници месечно за периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. е 80.5. Във ведомостите за работни заплати срещу името на работниците и сумата за получаване е положен подпис на получилия сумата. На експертизата са представени протоколи за добитите количества продукция, в които е описано на коя дата, в коя местност, какво количество и вид са добити. Протоколите са подписани от комисия, измерила добитите количества, състояща се от председател на комисията и 2-ма членове. Съгласно представените протоколи за периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. са добити следните количества гъби, билки и плодове: през месец май 2020 г. – 3 237 кг черен трюфел, 549 кг пачи крак, 9 820 кг челядинка, 670 кг бъз, 80 425 кг лайка, 41 кг булка, 46 кг М.атарка, 6 кг верпа, 72 кг майска гъба, 105 кг смръчкула; през месец юни 2020 г. – 5 158 кг черен трюфел, 13 459 кг пачи крак, 12 710 челядинка, 1 319 кг булка, 58 909 М.атарка, 34 кг смръчкула, 30 кг тръбенка; през месец юли 2020 г. – 14 933 кг черен трюфел, 1 654 кг пачи крак, 1 564 кг челядинка, 537 кг булка, 56 603 кг М.атарка, 156 кг малини; през месец август 2020 г. – 8 239 кг черен трюфел, 4 851 кг пачи крак, 1 004 кг булка, 50 800 кг М.атарка, 202 кг майска гъба, 1 764 тръбенка, 941 кг малини, 303 кг гребенка, 261 кг овчи крак, 4 594 кг къпини; през месец септември 2020 г. – 5 735 кг черен трюфел, 17 152 кг пачи крак, 8 340 кг челядинка, 1 685 кг булка, 135 473 кг М.атарка, 1 293 кг майска гъба, 2 464 кг тръбенка; през месец октомври 2020 г. – 8 946 кг черен трюфел, 13 425 кг пачи крак, 526 кг челядинка, 1 472 кг булка, 33 209 кг М.атарка, 126 кг овчи крак, 349.9 кг бял трюфел, 23 471 кг рижинка, 175 кг сив крак, 2 385 кг прясна гъба; през месец ноември 2020 г. – 2 102.9 кг черен трюфел, 3 963 кг пачи крак, 1 012 кг челядинка, 26 кг булка, 34 667 кг М.атарка, 106 кг тръбенка, 90 кг овчи крак, 193.80 кг бял трюфел, 9 014 кг рижинка, 6 694 кг съждивка и през месец декември 2020 г. – 4 469 кг черен трюфел, 4 370 кг пачи крак, 5 690 кг челядинка, 2 480 кг М.атарка, 3 320 кг тръбенка, 155.20 кг бял трюфел. Количествата добита и реализирана продукция по месеци за периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. е както следва: за месец май 2020 г. – добити количества 94 971 кг, продадени количества – 94 963 кг, за месец юни 2020 г. – добити количества 91 585 кг, продадени количества – 89 119.10 кг, за месец юли 2020 г. – добити количества – 75 447 кг, продадени количества – 74 727.30 кг, за месец август 2020 г. – добити количества – 72 959 кг, продадени количества – 72 082 кг, за месец септември 2020 г. – добити количества – 172 142 кг, продадени количества – 171 572.48 кг, за месец октомври 2020 г. – добити количества – 84 084.90 кг, продадени количества – 83 801.38 кг, за месец ноември 2020 г. – добити количества – 57 868.70 кг, продадени количества – 58 098.14 кг, за месец декември 2020 г. – добити количества – 20 484.20 кг, продадени количества – 20 203.48 кг. Общото количество добита продукция е 669 541 кг, а общото количество продадена продукция – 664 566.88 лв. Всички фактури, описани в заключението, са включени в дневниците за продажби по ЗДДС на

„ГРГ Експорт“ ЕООД. Представените на експертизата дневници за продажби съответстват на приложените по делото дневници за продажби на „ГРГ Експорт“ ЕООД.

По реда на чл. 176, ал. 1 от ГПК ответницата П. И. М. заяви, че познава фирмата „ГРГ Експорт“ ЕООД и е работила там на длъжност „общ работник“, берач на гъби през периода от 23.05.2020 г. до 31.01.2021 г. Работното ѝ време през лятото било от 06.00 ч. до 12.00 ч., а през есента – от 08.00 ч. до 17.00 ч. Гъбите беряли около селата П. и Ц. и в местността Добра вода. До П. отивали с бусове, които ги взимали от махалата. Шофьор бил А.А.. Той ги забирал от селото. Брутна ѝ заплата била 1 000 лв., а чисто получавала по 800 лв. всеки месец.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предмет на делото са предявени при условията на кумулативно съединяване конститутивни искове с правно основание чл. 74, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КТ за обявяване недействителността на трудов договор по инициатива на контролен орган поради противоречие със закона и заобикаляне на закона. Основателността на исковите предполага установяване по делото при условията на пълно и главно доказване, че сключеният между ответниците трудов договор противоречи на императивни законови разпоредби или че е сключен с цел заобикаляне на закона. Тежестта да установи тези правнорелевантни факти е на ищеца.

Недействителността на трудовия договор се характеризира с редица особености спрямо недействителността на договорите по ЗЗД. В трудовото право не са уредени отделни основания за нищожност и унищожаемост на договорите, а се използва общото понятие недействителност. Съгласно чл. 74, ал. 1 от КТ трудовият договор е недействителен, когато противоречи на закона или на колективен трудов договор или го заобикаля. Противоречие със закона е налице, когато трудовият договор е сключен в разрез с императивни законови разпоредби, при това не само с разпоредбите на КТ, но и с императивни разпоредби на други закони, уреждащи съответните обществени отношения, както и на подзаконовни нормативни актове, издадени за прилагането им. Заобикаляне на закона е налице, когато чрез клаузите на трудовия договор се постига по заобиколен път забранен от закона резултат, като се използват съответните празноти в закона или като този резултат се постига на няколко етапа. Съдебната практика е възприела разбирането, че изброените в чл. 74, ал. 1 от КТ основания за недействителност на трудовия договор нямат изключителен характер и субсидиарно следва да се прилагат основанията за недействителност на гражданскоправните сделки, установени в чл. 26-33 от ЗЗД. Също така съгласно чл. 75, ал. 1 от КТ обявяването на трудовия договор за недействителен няма неблагоприятно за работника или служителя действие, когато той е действал добросъвестно при сключването му. Тук следва да се има предвид т.нар. „легална добросъвестност“, която

означава, че работникът или служителят не е знаел за порока на трудовия договор, довел до неговата недействителност, той самият не го е създал или участвал в създаването му. В този случай последиците от обявяване на недействителността настъпват занапред – от влизане в сила на съдебното решение, с което недействителността е обявена и съгласно установената в чл. 75, ал. 1 от КТ законова фикция отношенията между страните по договора до момента на обявяване на неговата недействителност се уреждат както при действителен трудов договор. При определяне на съдържанието на понятието „добросъвестност” следва да се има предвид установеното в съдебната практика правило, че работникът е добросъвестен, когато условията по трудовия договор са му известни, той ги е приел и е изпълнил добросъвестно своята престация, изразяваща се в предоставяне на работна сила. В чл. 8, ал. 2 от КТ е установена законовата презумпция, че добросъвестността при осъществяване на трудовите права и задължения се предполага до установяване на противното, което измества доказателствената тежест върху страната, която посочва аргументите за недобросъвестност на работника или служителя и която следва да докаже твърдението си.

В случая от събраните по делото доказателства, преценени поотделно или в съвкупност, не може да се направи извод, че са налице сочените от ищеца основания за нищожност на сключения между ответниците трудов договор. Същият, представен по делото и в оригинал, е сключен съгласно изискванията на КТ при спазване на императивните изисквания за форма и съдържание. Не е налице противоречие на трудовия договор с разпоредби на КТ или с императивни разпоредби на други закони и подзаконовни нормативни актове, регламентиращи правото на труд, а и ищецът не сочи конкретни законови текстове, които процесният трудов договор накърнява. По делото е приложена длъжностна характеристика в оригинал, връчена на ответницата М. на датата на сключване на трудовия договор, което също е индиция за действителността му.

Заобикалянето на закона като основание за недействителност на трудовия договор по смисъла на чл. 74, ал. 1 от КТ ищецът обосновава най-общо с твърдението, че работодателят не е осъществявал търговска дейност и поради това не е имал необходимост да назначава лица по трудови правоотношения, а сключеният между ответниците трудов договор няма за цел реално престоиране на работна сила, а единствено ползване на осигурителни права. Това твърдение на ищеца се оборва категорично от множеството събрани по делото писмени доказателства и от заключението на съдебно-икономическата експертиза, ценено от съда като компетентно, обективно и обосновано изготвено. Същите установяват еднопосочно, че през периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. ответникът „ГРГ Експорт“ ЕООД е извършвал търговска дейност, изразяваща се в добиване и продажба на диворастващи горски продукти – предимно гъби и горски плодове. За тази цел през календарната 2020 г. дружеството е разполагало с позволително за ползване на недървесни горски продукти от горските

територии на ДГС П. и превозен билет за транспортиране на диворастващи гъби, добити от държавните горски територии, собственост на ДГС П.. В края на месец април и началото на месец май 2020 г. управителят на дружеството Д.П. Б., и още няколко от лица, назначени на трудови договори в дружеството съгласно представените по делото справки и ведомости за заплати, сред които Г.Д.И. (кантарджия специалист), И.К.Г. (шофьор товарен автомобил), И.Г.Л. (мениджър покупки) и други, са преминали инструктаж за изкупуване и боравене с диворастващи гъби на територията на Република България, за което са им издадени удостоверения от Асоциацията на преработвателите на диворастващи гъби и плодове в България. По-късно същите лица са участвали в комисия за измерване на добитите количества горски плодове и гъби, като са съставяли ежедневно и са подписвали нарочни протоколи за добити количества продукция от работниците и служителите на „ГРГ Експорт“ ЕООД. За добива на горска продукция дружеството е било технически обезпечено, като е ползвало под наем няколко леки и тежкотоварни автомобили, за което са сключени два договора за наем – с наемодателя „Парк Трейд“ ЕООД, сключен на 23.04.2020 г., и с наемодателя „Ивиндъстри“ ЕООД, сключен на 25.04.2020 г. Изкупуването на продукцията се е осъществявало на обекта на дружеството, намиращ се в с. М.К., местност К., вписан като пункт за изкупуване на диворастващи гъби в списъка на обекти за изкупуване на диворастващи гъби и/или горски плодове, за което от ОДБХ П. е издадено Удостоверение за вписване № 75/05.06.2020 г. Обектът се е ползвал от „ГРГ Експорт“ ЕООД на основание договор за наем, сключен на 0.04.2020 г. с наемодателя Д.Х.Л.. За добива на диворастващите гъби дружеството е използвало седем кучета, специално обучени за търсене на трюфели, три от които собствени, а останалите – на основание договор за наем, сключен с Г.И.Л. на 01.05.2020 г. През периода от 01.05.2020 г. до 30.12.2020 г. всекидневно са съставяни протоколи за добити количества продукция, в които са отразявани вида на добитата продукция и измереното от комисия количество в килограми. Съгласно представените протоколи за добити количества, обобщени в заключението на съдебно-икономическата експертиза, добитата от дружеството продукция за периода от месец май 2020 г. до месец декември 2020 г. е общо 669 541.80 кг. Същата е реализирала на вътрешния пазар чрез продажба на контрагентите „Тренд Биоекспорт“ ЕООД, „Део 89“ ЕООД, „Ниагара-Фунги-Илия Илиев“ ЕООД, „Био-МБ 2012“ ЕООД, „ВЕР ФРГ“ ЕООД, „Биотрейд експорт“ ЕООД, „Гурме Фууд“ ЕООД, „Геоплант БП“ ЕООД, „ВИП Фунги“ ЕООД, „Алвита“ ЕООД, „ВИГ-02“ ЕООД и „Гъбиланд“ ЕООД. За извършените продажби са съставяни фактури, които са приложени по делото. Количеството продадена продукция съгласно представените фактури и заключението на съдебно-икономическата експертиза е в общ размер на 664 566.88 кг. Плащанията по фактурите са получавани в брой и са отразени на електронния касов апарат с фискална памет с рег. № DY512041, регистриран от „ГРГ Експорт“ ЕООД. Натрупаният оборот на касовия апарат съгласно справка от ТД на НАП Б. към 28.08.2020

г. е 2 774 450.14 лв. Издадените от дружеството фактури са надлежно отразени в справките-декларации и дневниците за продажби по ЗДДС, подавани ежесечно от „ГРГ Експорт“ ЕООД съгласно експертното заключение. При извършените на контрагентите на дружеството „Део 89“ ЕООД, „Гурме Фууд“ ЕООД, „Гъбиланд“ ЕООД и „Ниагара-Фунги-Илия Илиев“ ЕООД данъчни ревизии по правилото приложение на ЗДДС и ППЗДДС не е установено основание да бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит на ревизираните лица по доставки, извършени от „ГРГ Експорт“ ЕООД през исковия период, като е прието, че доставчикът притежава необходимата трудова, материална, финансова и ресурсна обезпеченост за извършване на дейността. За данъчната 2020 г. дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 1300И0245937/29.04.2021 г., като е декларирало общо приходи, в т.ч. нетни приходи от продажби в размер на 11 492 252.15 лв., общо разходи 4 781 873.67 лв., данъчна печалба в размер на 6 710 378.48 лв. и данък за донасяне в размер на 671 037.85 лв. Всичко изложено, преценено поотделно и в съвкупност, води до извода, че през периода от месец май до месец декември 2020 г. ответникът „ГРГ Експорт“ ЕООД е осъществявал търговска дейност и е реализирал приходи от нея. За реализиране на тази дейност дружеството е разполагало с общи работници и специализирани служители (мениджър покупки, кантарджия, шофьори и други), чийто средносписъчен състав от месец май до месец декември 2020 г. е 80.5 работника или служителя, а начисленият ФРЗ за същия период е в общ размер на 755 170.62 лв. съгласно експертното заключение. Също според констатациите на вещото лице ведомостите за заплати са били изготвяни ежесечно и същите са били подписвани от работниците и служителите срещу името и сумата за получаване. Последното обстоятелство се установява и от приложените по делото ведомости за заплати, съдържащи подписи на работниците и служителите. Всеки месец в компетентната ТД на НАП от работодателя са подавани декларации – образец 1 и образец 6 за всички работници и служители, с което е изпълнено задължението за деклариране на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО във връзка с Наредба Н-13 за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, което се установява от представените по делото протоколи за приемане на подадените декларации.

За осъществяване на тази търговска дейност „ГРГ Експорт“ ЕООД е наел по трудово правоотношение множество работници и служители, сред които и ответницата П. И. М.. В обясненията си, дадени по реда на чл. 176, ал. 1 от ГПК, същата описва подробно периода, през който е работила при ответника „ГРГ Експорт“ ЕООД, началото и края на работния ден, който е бил различен през зимата и през лятото, каква е била длъжността ѝ и конкретната трудова дейност, която е извършвала, мястото на работа, размера на нетното и на brutното трудово възнаграждение. Трудовата книжка на ответницата М. е надлежно оформена както при възникване, така и при

прекратяване на трудовото правоотношение, като всички съществени елементи на трудовото правоотношение са правилно отразени от работодателя, поради което същата съгласно чл. 347 от КТ представлява официален удостоверяващ документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя. Липсата на правоъгълен печат в трудовата книжка относно продължителността на трудовия стаж при работодателя „ГРГ Експорт“ ЕООД не се отразява на редовността ѝ, тъй като такъв печат не е необходим съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж, щом продължителността на трудовия стаж е изписана с думи и цифри и е положен подпис на главния счетоводител и на работодателя, както и печат на работодателя. За престоирания труд ответницата М. е получавала уговореното трудово възнаграждение, за което свидетелстват положените от нея подписи в представените по делото ведомости за заплати. Ето защо съдът приема, че работникът добросъвестно е престоирал работната си сила на работодателя, а последният от своя страна е изпълнил основното си задължение да възмезди положения труд. В този смисъл е и законовата презумпция на чл. 8, ал. 2 от КТ, която не беше оборена от страна на ищеца, въпреки ангажираните от него писмени доказателства. В подкрепа на извода за действителност на трудовия договор е не само добросъвестното изпълнение на задълженията и на двете страни в трудовото правоотношение, но и продължителността на трудовия договор, която потвърждава сериозното намерение на страните да се обвържат в трудовоправна връзка. Дори и да са налице някои пропуски от страна на работодателя – например непредставяне на документи в хода на извършвани проверки от контролни органи или отсъствие от адреса на управление, то същите касаят неизпълнение на негови административни задължения и не следва да водят до неблагоприятно засягане на правната сфера на работника. До извод за недействителност на трудовия договор не могат да доведат нито представеното по делото писмо от ДГС П., касаещо средногодишните количества гъби, растения и горски плодове, които могат да се добиват на територията на ДГС П., тъй като същото има прогнозен характер, нито образуването на прокурорски преписки във връзка с дейността на работодателя, тъй като не е установено трудовият договор, сключен между ответниците, да е предмет на наказателно преследване.

С оглед изложеното съдът намира, че процесният трудов договор е сключен между ответниците с цел действително възникване на трудово правоотношение между тях и страните по него са искали настъпване на типичните за трудовия договор правни последици. Ето защо не могат да бъдат възприети твърденията на ищеца, че трудовият договор е сключен единствено с цел придобиване на осигурителни права и недобросъвестно получаване на обезщетения от фондовете на държавното обществено осигуряване, поради което предявените искове като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на

ответниците сторените от тях разноски по делото съгласно представените списъци на разноските по чл. 80 от ГПК и доказателствата за направата им.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК Районен съд – П.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „А.С., представлявано от управителя И.И., против ответниците П. И. М., ЕГН ***** от с. М.К., общ. П., ул. „С.С. и „ГРГ Експорт“ ЕООД, ЕИК 203458161, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Завоя на Черна“ № 11, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д.П. Б., искиове с правно основание 74, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КТ за обявяване недействителността на сключения между ответниците трудов договор № 82 от 23.05.2020 г. поради противоречие със закона и заобикаляне на закона.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „А.С., представлявано от управителя И.И., да заплати на П. И. М., ЕГН ***** от с. М.К., общ. П., ул. „С.С. на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт, ЕИК 121082521, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „А.С., представлявано от управителя И.И., да заплати на „ГРГ Експорт“ ЕООД, ЕИК 203458161, седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Завоя на Черна“ № 11, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д.П. Б., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съдебно-деловодни разноски в общ размер на 1 089.65 лв.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – П. в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – П.: _____